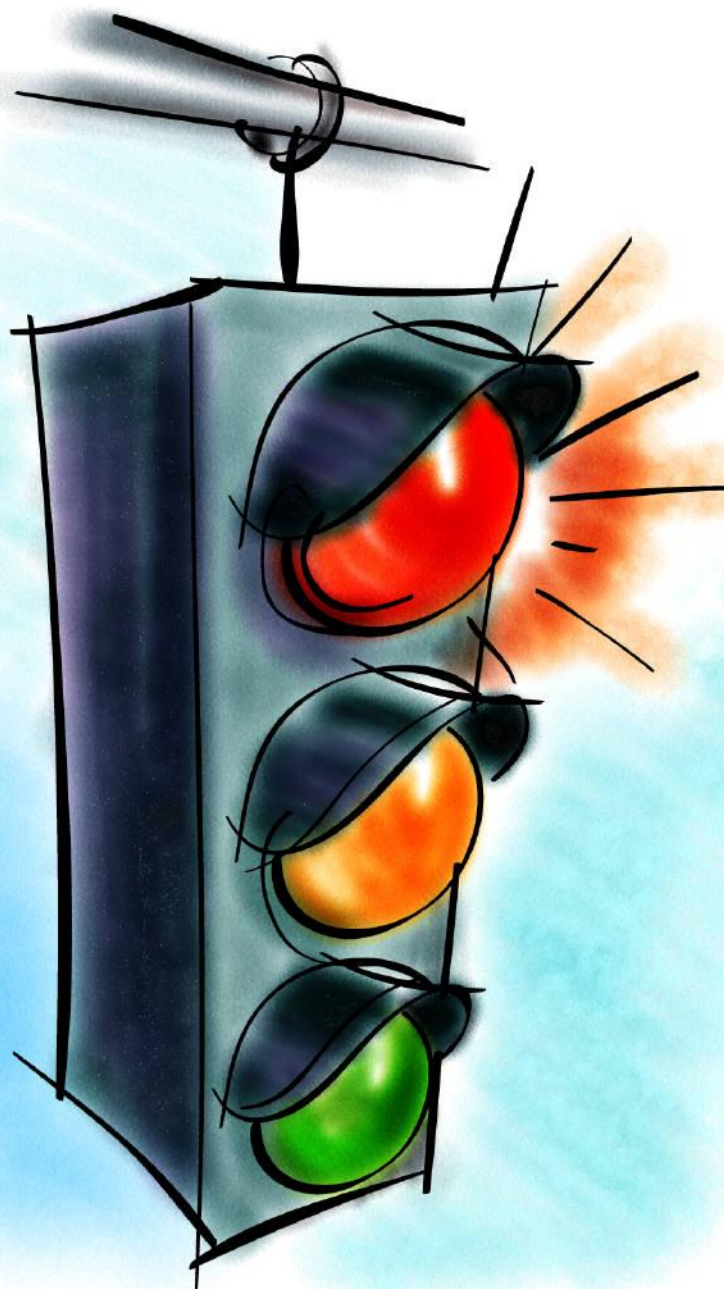

Projekt k dopravní výchově: „DĚTI, POZOR ČERVENÁ „

DĚTI, POZOR ČERVENÁ

Dopravní tematika je velmi důležité téma, které provází člověka celý život. Začíná to miminkem v kočárku, pokračuje tříkolkou, koloběžkou, kolem a jak léta běží, človíček roste, kolo vymění za motorku a tu potom za auto, které je dnes součástí každé rodiny. A ani jeden tento „stroj“ nelze obsluhovat bez znalostí z oblasti Dopravní tematiky. A co teprve, když si to člověk vykračuje, ať už ve městě či na vesnici, po svých. Prostě dopravní tematika nás provází skoro všude. Ani u nás ve Školičce Kamarád tomu není jinak. Proto se snažíme předat dětem z dopravní tematiky co nejvíce informací hravou formou. A jak například? To už se dočtete v následujících řádcích.

Byla jednou jedna Kačenka a ta měla brášku Kubíčka. Kubík byl chytrý, vnímavý chlapec, ale jednu chybičku přece měl. Svůj volný čas nejraději trávil u počítače s jednou hrou, kde provázel chlapce z počítače dopravou. Kubík přecházel s chlapcem na červenou. No a co? Hráli si s míčem na silnici. No a co? Jezdili nepřipoutáni v autosedačce. No a co? – To byla vždy odpověď Kačence, když ho varovala, že je to nebezpečné. „Ale Kačko, vždyť je to jen v počítači a když se něco stane, tak prostě vypnu počítač a zapnu a zase bude vše dobré“ Toto už Kačenka nemohla poslouchat ani vidět. Vzala Kubíka za ruku a odvedla ho do Školičky Kamarád za chytrými dětmi, aby to Kubíka naučily správně.

V úterý děti při ranních hrách s napětím očekávaly, jestli Kubík s Kačkou opravdu přijdou. A přišli. Děti se nestačily s dětmi přivítat, když v tom vběhla do třídy paní uklízečka a volala: “Hoří, hoří, hoří!” Na nic jsme nečekali, děti se seřadily do dvojic a s baterkou, s povinnou dokumentací jsme vyrazili únikovou cestou pryč z MŠ. Venku již byli i ostatní děti a pracovníci MŠ. Ale co to? Po přepočítání všech lidiček jsme zjistili, že nám jedna paní uklízečka chybí. To už se k naší školičce blížili hasiči. Dojeli před školičku, začali vyskakovat z auta, natahovat hadice a po informaci o chybějící paní uklízečce i hledat paní uklízečku. Kubík a některé děti nevěřily vlastním očím, co se to děje. Proto mezi nás přišel velitel hasičů a oznámil dětem, že je to pouze zkušební evakuace školičky. Byli jsme pochváleni za disciplínu a rychlost. Odměnou nám bylo pozvání na stanici. Tak šup, šup zpátky do třídy, kde jsme si v komunitním kruhu povídali o předešlé akci. Dle zájmu dětí jsme kreslili hasičská auta, vyráběli z plastových kelímků vrtulníky, z dřevěných kostek auta nebo jsme vylepovali kartonové auto plastovými víčky. Co nás čekalo po tak náročné práci? No přece návštěva hasičské stanice spojená s povídáním o práci hasiče, s ukázkou hasičské techniky, ukázkou zásahu, výcvik mladých hasičů a samostatné vyzkoušení stříkání hadicí. Básničku na rozloučenou a hajdy zpátky do školky.

Když zahouká siréna,
co to asi znamená?
S autem k ohni profiči
nebojácní hasiči.
Uvidíš-li oheň plát,
Tak volej sto padesát!

Bylo to prima a Kubík i Kačenka nevěděli, co budou mamince doma vyprávět dříve. Jedna malá rada – pár dní před plánovanou evakuací je nutno děti na tuto situaci nenápadně připravit. Užijí si tento zážitek bez obav a strachu.

Ve středu byl Kubík a Kačenka první ve školičce. Kubík stavěl silnice, požární stanici, dokonce již znal i názvy některých dopravních značek a barvy na semaforu si již vůbec nepletl. Po příchodu všech dětí jsme si s dětmi vyprávěli, co se jim včera nejvíce líbilo. Kačenka byla zamklá a smutná. Copak se jí stalo? A proč měla ručičku schovanou pod zástěrkou? Kubík tedy začal vyprávět, jak Kačenka chtěla být také hasičkou a doma si zkoušela hasit oheň, jenže se jí to vymklo z rukou a popálila si ručičku. Názornou ukázkou, u které je nutno dbát na bezpečnost – větrání, vzdálenost dětí, nehořlavé materiály v blízkosti, p.uč. dětem předvedla, jak rychle hoří papír, kolik kouře vzniká. Kačenka dětem vyprávěla, jak se bála, jak to bolelo a slíbila si s dětmi, že nikdy nebudou sahat na sirky. Časté otázky dětí byly, jaké to bylo v sanitce. No a by měly informace všechny děti, proto jsme vyrazili celá školička, na exkurzi do nedaleké Střední zdravotnické školy ve Žďáře nad Sázavou. Vřele takovou exkurzi doporučuji, studenti byli úžasní a obohatili děti o spoustu informací o zdravotnictví, úrazech i prevenci. Opět jsme se rozloučili básničkou.

Modrá značka u silnice
oznamuje nemocnice!
Potřebuješ pomoc hned?
Volej sto padesát pět!

Ve čtvrtek už byly děti profíci ve stavění silnic, přiřazování dopravních značek na správné místo. Tyto stavby byly doplněny o hasičskou stanici, kde chlapci rozvinuli hru na hasiče. Dokonce poblíž stanice vznikla nemocnice, ve které dětské paní doktorky a doktoři obvazovali všechny panenky. I injekce přišla na řadu. Kačenka s Kubíkem se též zapojili do hry. Kubík po chvíli říkal dětem, že tu něco chybí a dal jim hádanku.

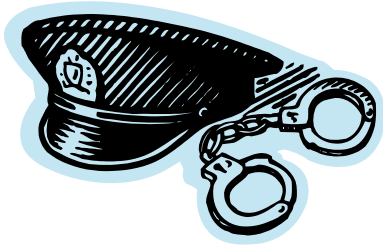
Na slunci i ve stínu
vždy po stopách zločinu.
Zločinec se těžko skryje
před autákem (policie)

Po uhádnutí Kubík dětem oznámil, že má pro ně překvapení a že pozval do školičky návštěvu. Byli to páni policisté. Následovala beseda o dopravě a práci policie, otisky prstů, stop, prohlídka výstroje. To ale nebyl ještě konec, venku čekalo policejní auto a prohlídka mohla začít. Na závěr jsme se s policisty vyfotili a jak už je zvykem, rozloučili jsme se básničkou.

Modrá značka s písmenky
policii znamená,
chrání nás a pomáhají,
to přec každý dávno zná.
Službu oni stále mají,
volno ani chvíličku,
telefonem můžeš volat
jedna, pět a osmičku.

A byl tu pátek, na který se Kubík těšil, ale se i trochu bál, protože věděl, že ho čeká zkouška, jak na tom je se znalostmi z dopravní tematiky. Kubík se rozhlížel, nikde žádný policista, žádný hasič ani pan doktor. Už, už si chtěl odfouknout, když najednou sedící mezi dětmi z celé školičky v přírodní učebně vidí, jak přece jenom nějaký pan policista přichází. Má pouta, plácačku a dokonce píšťalku. Jé vždyť je to jedna paní učitelka, ale vypadá pěkně přísně. Najednou, kde se vzala, tu se vzala, přijela dvě autíčka (paní učitelky v kartonovém autíčku). Byla to pěkně nezbedná autíčka, vůbec nerespektovala pravidla silničního provozu – hned jela na červenou, troubila jak na lese, nerespektovala zákaz vjezdu, narážela do sebe a jiné nezbednosti. Ale náš pan policista si hned s nimi věděl rady. Autíčka zastavil a už jim nedovolil jezdit. Víte, jak vypadají autíčka, která nemohou jezdit? Dost smutně! My jsme se však nemuseli bát, vždyť jsou tu děti, které už tento týden pomohly Kubíkovi, tak pomohou i autíčkům a vše jim ukáží a naučí. Děti se rozdělily do skupinek. S každou skupinkou šla jedna paní učitelka a postupně řešily a plnily úkoly po celé zahradě (za splnění úkolu dítě dostane razítko na předem připravenou kartičku). A jaké úkoly?

1. Poznej dopravní prostředky dle zvuku – CD Zvuky a ruchy
2. Poznej dopravní značky dle hmatu
3. Přiřaď správně čísla – policie, hasiči, záchranná služba
4. Zachraň kamaráda – obvázat některou část těla
5. Slož dopravní značku – puzzle
6. Projed' správně - vytvořená dráha z dopravních značek a překážek

Po splnění úkolů jsme se sešli v přírodní učebně a pan policista zkontroloval, jestli všechny děti mají razítka za splnění všech úkolů. Vyzkoušel Kubíka i autíčka. A protože bylo vše v pořádku, mohl každý dostat „řidičský průkaz“. A teď už je konec? Ale kdepak. Teď to právě začíná. Na asfaltové ploše paní učitelky nakreslily silnice, přechody pro chodce, křižovatky, doplnily dopravními značkami a semaforem.

Některé děti se změnily v policisty, některé v řidiče tříkolek, koloběžek, traktorů, odrážedel, z některých se staly chodci, z některých maminky s kočárky, ... No prostě školní zahrada se proměnila v pěkně rušné město, kde však vládne pořádek a všichni vědí, jak dodržovat pravidla silničního provozu. A Kubík? Ten už ví, že lepší je si hrát s dětmi venku, protože víc hlav, víc ví a zná.

